

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8P/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313200534
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5313200534.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci samosudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou vo veci starostlivosti o maloletú N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov matky K. Q., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., E. XXX, zast. JUDr. Petrom Pohančeničom, advokátom so sídlom Čadca, Palárikova 93 a otca W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., E. XXX, zast. JUDr. Albínom Kostolanským, advokátom so sídlom Malacky, Záhorácka 53, o zníženie výživného na maloleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Návrh **z a m i e t a .**

II. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 984,45 Eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu odporkyne JUDr. Petra Pohančeniča, advokáta AK Čadca.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 15.01.2013 navrhovateľ podal návrh proti odporkyni ako matke maloletého dieťaťa N. Q., nar. XX.XX.XXXX na zníženie výživného zo sumy 250 Eur mesačne na sumu 80,-Eur mesačne, počnúc dňom 01.01.2013. Uviedol, že naposledy bolo výživné určené pred Okresným súdom v Čadci v konaní vedenom pod sp. zn. 13P/47/2011, 8P/10/2011. Odvtedy došlo k podstatnej zmene pomerov. Z ničoho nič ostal bez práce. Ako dôkaz pripojil rozhodnutie úradu práce o priznanej podpore v nezamestnanosti vo výške 3.902,-Kč, čo je približne 153 Eur, z ktorej sumy nie je schopný určené výživné uhrádzať. Požičiava mu jeho priateľka. Nemá možnosť zamestnať sa v oblasti stavebníctva. V návrhu uviedol, že firma, u ktorej pracoval, sa dostala do vážnej situácie pri získavaní objednávok a došlo k hromadnému prepúšťaniu zamestnancov. Na pojednávaní však tvrdil, že o prácu prišiel v dôsledku konania odporkyne, zamestnávateľ na neho „tlačil“, aby rozviazal pracovný pomer dohodou, pretože odporkyňa uvádzala, že vedie dvojité účtovníctvo, čo jeho zamestnávateľ nemienil tolerovať. Zároveň v návrhu uviedol, že nemôže platiť výživné, v dôsledku toho sa dopúšťa trestného činu zanedbávania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1/ trestného zákona. Trestným rozkazom bol odsúdený a bol mu uložený podmienený trest. Za primerané výživné považuje sumu 80 Eur. Ako dôkaz k svojmu tvrdeniu o podstatnej zmene pomerov pripojil rozhodnutie úradu práce č.l. 5 spisu, na pojednávaní doplnené rozhodnutím, ktoré obsahovalo aj druhú stranu na rozdiel od č.l. 5 spisu. Svoje tvrdenia doplnil na č.l. 30 spisu tak, že spod obžaloby bol oslobodený navrhovateľ, pretože ku dňu pojednávania dlh zaplatil. Na platbu si musel požičať.

Právny zástupca odporkyne matky vo vyjadrení zo dňa 12.03.2013 č.l. 33 spisu uviedol, že s návrhom na zníženie výživného nesúhlasí, pretože nie sú splnené podmienky požadované zákonom o rodine na zníženie výživného. Pokiaľ ide o rozhodnutie Úradu práce Českej republiky, o ktoré navrhovateľ, otec opiera svoje tvrdenie, že došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane, odporkyňa, matka poukázala na výrokovú časť tohto rozhodnutia a odôvodnenie rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že

bez vážneho dôvodu sa vzdal zamestnania, v dôsledku čoho mu bola znížená výška podpory, čo v nadväznosti na § 75 ods. 1/ zákona o rodine je dôvod, na ktorý by súd mal prihliadať a síce ustáliť, že navrhovateľ sa vzdal výhodnejšieho zamestnania a zárobku, čo vylučuje zníženie výživného. V tomto vyjadrení konkretizoval i výdavky matky, odporkyne, ktoré v porovnaní s predchádzajúcim rozhodnutím neboli nižšie, ani čo na matku, ani čo na dieťa, práve opačne. Matka uviedla, že navrhovateľ o dcéru nejaví žiaden záujem, čo sa týka narodením, menín, Vianoc, nenavštevuje ju, nekúpi jej nič na viac, nezablahoželá. Bol na Kysuciach, dcéru nenavštívil.

Kolízny opatrovník vo svojom návrhu uviedol, že postup otca je účelový. K zmene pomerov v neprospech dieťaťa nedošlo, práve naopak, preto navrhuje kolízny opatrovník návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi:

Oboznámil rozhodnutie Úradu práce Českej republiky, krajská pobočka pre Hlavné mesto Prahu, návrh č.l. 1, 2, 3, 4, fotokópiu rozhodnutia úradu práce č.l. 5, podrobné procesné poučenia súdu vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4/ O.s.p. v nadväznosti na § 205a O.s.p., doplnenie návrhu právneho zástupcu navrhovateľa č.l. 30, vyjadrenie Úradu práce Turzovka č.l. 32, vyjadrenie odporkyne prostredníctvom právneho zástupcu č.l. 33, vyjadrenie Mestského úradu Turzovka č.l. 37, pripojený spis 8P/6/2013, 13P/47/2011, 8P/10/2011, vrátane oboznámených rozsudkov.

Z vykonaných dôkazov ustálil nasledovný skutkový stav, ktorý subsumoval pod nasledovné právne normy a vyvodil nasledovné právne závery.

Podľa § 78 ods. 1/ Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 2/ Zákona o rodine, ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa § 78 ods. 3/ Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 163 ods. 2/ O.s.p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 36 ods. 1/ Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustálenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1/ Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé a živiť.

Podľa § 62 ods. 2/ Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4/ Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5/ Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1/ Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraviť rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1/ Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Predmetom tohto konania bol návrh otca na zníženie výživného zo sumy 250 Eur na sumu 80 Eur počnúc dňom 01.01.2013 z dôvodu, že došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorú videl v tom, že zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer. Tvrdil, že je schopný platiť výživné len vo výške 80 Eur mesačne.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu 27/1974 pre posúdenie predpokladov na zmenu právoplatného rozsudku o výživnom (§ 78 ods. 1/ Zákona o rodine), musí byť preukázaný záver, že došlo k zmene pomerov a že v dôsledku toho treba zmeniť aj výšku výživného. Nepostačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané. Inak by totiž išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

Preto úlohou súdu v tomto konaní nebolo nanovo opätovne skúmať podmienky priznania výživného. Súd bol povinný rešpektovať rozsudok Okresného súdu v Čadci o priznaní výživného na čas do rozvodu, na čas po rozvode. Právo súdu spočívalo len v porovnaní podmienok, za ktorých toto výživné bolo určené, aby zistil, či skutočne došlo k podstatnej zmene pomerov.

Pred Okresným súdom v Čadci pod sp. zn. 13P/47/2011 bol podaný dňa 25.11.2011 návrh na rozvod manželstva. Navrhovateľka návrh podala z dôvodu, že v júni 2011 odporca opustil spoločnú domácnosť. Oznamoval navrhovateľke, že si našiel známosť, ku ktorej sa presťahoval. Už na Vianoce 2010 nebol doma bez vysvetlenia, zdržiaval sa u priateľky, pričom po ňom pátrala polícia. S priateľkou žije v prenajatom byte v D.. Zaplatil jej dovolenku v zahraničí. Predložil potvrdenie od zamestnávateľa D..K. I., s.r.o. o priemernom mesačnom čistom zárobku 8.442,- Kč. Tvrdil, že takýto zárobok mu umožňuje platiť výživné maximálne vo výške 80 Eur mesačne. V tomto časovom období dieťa bolo študentkou 1. ročníka SZŠ v Čadci. Matka tvrdila, že jeho príjem dosahuje až 60.000,-Kč mesačne. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 31.01.2012 č.l. 39-40 spisu vyplýva, že otec s matkou sa dohodli na výživnom 250 Eur. Už v tomto konaní dňa 31.01.2012 na č.l. 40 spisu odporca, otec uviedol „Zároveň ma obvinila, že vediem dvojité zdaňovanie, za následok to bude mať asi to, že môjmu zamestnávateľovi sa takýto prístup nepáči a možno prepustí mňa aj syna. Zabudol som uviesť, že syn pracuje v spoločnej firme so mnou v D..“ Po týchto vyhláseniach súd vyhlásil verejne rozsudok Okresného súdu v Čadci č.k. 13P/47/2011-41 zo dňa 31.01.2012, ktorým rozviedol manželstvo, maloleté dieťa N. Q., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal platiť výživné vo výške 250 Eur mesačne za čas po rozvode. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.03.2012. Otec podal odvolanie s tým, že sa vzdal práva podať odvolanie čo do výroku o rozvode manželstva, nie však čo do výšky výživného. V konaní takéto tvrdenie bolo vyvrátené. Krajský súd v Žiline odvolanie otca odmietol a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.03.2012.

Pred Okresným súdom v Čadci pod sp. zn. 8P/10/2011 bolo vedené konanie o určení výživného na čas do rozvodu. Toto konanie z časového hľadiska bolo ukončené neskôr ako konanie o rozvod manželstva a určení výživného na čas po rozvode. Návrh bol podaný dňa 14.07.2011. Uvedený zamestnávateľ D. I. D.. V tomto konaní Okresný súd Čadca žiadal dožiadaný súd v Prahe okrem iného vyžiadať od Finančného úradu Českej republiky doklady o zárobku otca maloletej u zamestnávateľov D..K. I., s.r.o. D. X a D. I., E..A..O.. D. X, s rovnakou adresou sídla U. XXX/XX. Bolo to na základe tvrdenia matky, ktorá uviedla, že oficiálne má odporca zmluvu na príjem 9.500,-Kč, v skutočnosti poberal príjem niekoľko násobne vyšší, čo preukazovala rozúčtovaním úkolového listu na č.l. 54 uvedeného spisu. Uvádzala, že jej poskytoval príjem 50.000,-Kč, kým žili v spoločnej domácnosti. V odpovedi pred dožiadaným súdom na č.l. 92 spisu uviedol, že v čistom pobereá 8.442,- Kč, je schopný platiť výživné len 80 Eur mesačne. Keď dával matke viac peňazí, bolo to preto, že chodil na fušky. Sám navrhol matke, že jej bude dávať výživné 200 Eur mesačne, kým bude vládať. Uviedol, že bol na dovolenke v Tunise s priateľkou, ale neplatil to on. Má k dispozícii osobné motorové vozidlo auto Škoda Combi, ale nie je jeho, je firemné. Môže ho používať. Keď dal matke 300 Eur, bolo to preto, že 200 Eur mal na mysli dať na výživné na dcéru a 100 Eur na splátky. V D. býva s priateľkou, vedú spoločnú domácnosť, volá sa D. L., nar. v roku 1975. Bývajú v prenajatom byte, za ktorý platia 15.000,-Kč. V čase, kedy poskytol súdu toto vyjadrenie, tvrdil, že je nezamestnaná. Neberie podporu. Uvádzal, že má pôžičku 400 Eur na platenie výživného.

Nepreukázal súdu, ako platí z tvrdeného príjmu 8.442,- Kč nájomné 15.000,- Kč, keď priateľka bola nezamestnaná, na viac z čoho zaplatil drahú dovolenku v Tunise, keď priateľka bola v tom čase nezamestnaná. Z čoho platil výživné 200 Eur a chcel platiť výživné 200 Eur, keď mal takýto tvrdený príjem. V tom čase nepredložil dôkaz, že by s ním zamestnávateľ rozviazal pracovný pomer z dôvodu tvrdeného dvojitého účtovníctva, hoci takéto tvrdenie bolo produkované a prešetrované finančným úradom už v rozvodovom konaní. Okresný súd v Čadci preto rozsudkom č.k. 8P/10/2011-109 zo dňa 30.04.2012 rozhodol tak, že zaviazal otca platiť výživné na maloletú N. v rovnakej výške ako v rozvode konaní, teda vo výške 250 Eur mesačne, počnúc dňom 01.07.2011. Otec sa proti rozsudku odvolal, Krajský súd v Žiline rozsudok prvostupňového súdu potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.10.2012.

Okrem už uvedených skutočností a dôkazov mal teda súd preukázané, že skutkový a právny stav v čase určenia výživného vo veci rozvodu a vo veci na čas do rozvodu, ktorý bol časovo neskôr ako rozvodový rozsudok, maloleté dieťa navštevovalo 1. ročník strednej školy, skautský krúžok, s ktorým sú spojené návštevy rôznych podujatí, stretnutí. Čistá mzda matky predstavovala 294,74 Eur, platba bytu 123 Eur, elektrina 47,79 Eur, káblová televízia 6,78 Eur, internet 9,80 Eur, pôžička 50 Eur + ďalšie výdavky. Súd vychádzal z právoplatného rozsudku o rozvode manželstva a určení výživného na čas po rozvode a určil výživné rovnakou výškou 250 Eur mesačne, pretože zistil, že v priebehu oboch konaní nedošlo k podstatnej zmene pomerov.

Tvrdenia otca, ktorý bol právne zastúpený, o podstatnej zmene pomerov v návrhu boli odôvodnené tým, že je nezamestnaný, poberá podporu v nezamestnanosti vo výške 3.902,- Kč (153 Eur).

V nadväznosti na § 75 ods. 1/ Zákona o rodine, súd nedospel k záveru, že týmto dôkazom preukázal navrhovateľ, otec podľa § 78 ods. 1/ Zákona o rodine podstatnú zmenu pomerov, ktorú sám nezavinil. Práve naopak, bez dôležitého dôvodu podľa názoru súdu sa vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku a preto súd dospel k záveru, že k zmene pomerov nedošlo. Vyplýva to z listinného dôkazu, ktorý predložil, rozhodnutia Úradu práce Českej republiky, krajskej pobočky pre Hlavné mesto Prahu č.l. 5 spisu, druhá strana predložená na pojednávaní. Priamo vo výrokovej časti tohto rozhodnutia je odkaz na § 50 ods. 1/ Zákona o zamestnanosti, v zmysle ktorého otcovi bola určená krátená podpora v nezamestnanosti vo výške 3.902,-Kč mesačne. Výroková časť je odôvodnená tak, že otcovi bola poskytnutá podpora v nezamestnanosti vo výške 45 % z toho dôvodu, že pracoval u spoločnosti D.K. I., s.r.o. v čase od 01.06.2011 do 31.10.2012 s priemerným mesačným čistým zárobkom 8.669,- Kč. Úrad práce v nadväznosti na § 50 ods. 3/ Zákona o zamestnanosti ustálil predložený doklad o ukončení pracovného pomeru tak, ako to vyplýva z odôvodnenia tohto rozhodnutia, že pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie bez vážneho dôvodu ukončil posledné zamestnanie sám, alebo dohodou so zamestnávateľom.

V nadväznosti na § 75 ods. 1/ Zákona o rodine teda sa otec z vlastnej iniciatívy vzdal príjmu, ktorý u tohto zamestnávateľa mal. Za vlastnú iniciatívu v nadväznosti na § 75 ods. 1/ Zákona o rodine treba považovať nielen skutočnosť, kedy pracovník dá výpoveď, rozviaže pracovný pomer so zamestnávateľom bez vážnych zákonných dôvodov, ale aj situáciu, kedy podpíše dohodu o rozviazaní pracovného pomeru. Z odôvodnenia rozhodnutia Úradu práce Českej republiky vyplýva, že výklad tohto úradu je zhodný čo do poskytovania podpory v nezamestnanosti. Následné tvrdenia odporcu - otca na pojednávaní, že musel rozviazať pracovný pomer, musel podpísať dohodu, lebo na neho zamestnávateľ tlačil, pretože manželka bývalá, matka maloletého dieťaťa, obviňovala zamestnávateľa z podvojného účtovníctva súd vyhodnotil ako nevierohodné tvrdenie. V prvom rade treba poukázať na to, že takéto tvrdenie bolo produkované už v konaní o rozvode manželstva a v následnom konaní o určení výživného na čas do rozvodu (zápisnica vo veci 13P/47/2011 zo dňa 31.01.2012 č.l. 40). Nie je preto v časovej príčinnej súvislosti, aby zamestnávateľ z tohto dôvodu rozviazal s otcom pracovný pomer, resp. ho prinútil rozviazať pracovný pomer. Takýto dôvod by nebol právny. Pre vyvíjanie fyzického, psychického nátlaku na pracovníka mohol podať odporcu žalobu o neplatnosť právneho úkonu rozviazania pracovného pomeru, resp. podať trestné oznámenie. Ak zamestnávateľ podvojný účtovníctvo nevedol, nebol dôvod sa obávať tvrdení matky a šetrenia Finančného úradu Českej republiky.

Uvedenými tvrdeniami teda nepreukázal otec podstatnú zmenu pomerov na svojej strane v svoj neprospech. Práve naopak, podľa jeho tvrdenia t. č. je priateľka už zamestnaná, v čase určovania výživného vo výške 250 Eur bola nezamestnaná, napriek tomu zvládal otec platiť nájomné 15.000,-

Kč, výživné 250 Eur z tvrdeného príjmu 9.500,- Kč, používal osobné motorové vozidlo, čo je v porovnaní s nárokom na výživné nadštandardné, dovolenkoval v Tunise, čo súd vyhodnotil rovnako. Inú podstatnú zmenu okolností na strane otca súd nezistil, preto nebol dôvod zmeniť vyživovaciu povinnosť právoplatným spôsobom určenú dvoma rozsudkami Okresného súdu v Čadci a dvakrát potvrdenú rozhodnutiami odvolacích súdov.

K zmene pomerov došlo na strane maloletého dieťaťa, ktoré by odôvodňovalo zvýšenie výživného a nie zníženie výživného. Náklady na bývanie, platbu za byt 123 Eur mesačne má matka s dcérou, elektrina 42 Eur, odpad 65 Eur ročne, daň z nehnuteľnosti 16,50 Eur ročne, výdavky na dcéru, cestovné do školy 50 Eur mesačne, oblečenie do školy 40 Eur ročne, zdravotnícke obutie 30 Eur ročne, pracovné pomôcky 10 Eur mesačne, ZRPŠ 15 Eur ročne, skladanie sa na stužkovú 10 Eur mesačne, lyžiarsky kurz 15 Eur mesačne, zimná bunda pre dcéru 80 Eur, poskytovanie finančných prostriedkov na pokrytie záujmov dcéry, skautský krúžok, 50 Eur za letný tábor, náklady na skautský krúžok 30 Eur, lyžovanie 15 Eur za jeden deň, zakúpenie lyžiarskej výstroje 150 Eur, plaváreň 15 Eur mesačne. Výdavky na matku - lieky na vysoký krvný tlak 15 Eur mesačne, ďalšie výdavky oprava práčky 50 Eur. V tejto súvislosti bolo konštatované, že otec o dieťa nejaví žiaden záujem, neposkytuje na viac nič, čo sa týka narodenín, menín, Vianoc, nenavštevuje ju, nekúpi jej žiadnu vec, nezablahoželá, aj keď bol na Kysuciach, dcéru nenavštívil. Celková osobná starostlivosť o dcéru a domácnosť, v ktorej žije, je na matke.

V nadväznosti na § 75 ods. 1/ Zákona o rodine, súd teda vychádzal zo záveru, že jeho príjmové pomery sú také, ako v čase určenia výživného v obidvoch rozsudkoch Okresného súdu v Čadci, pretože sa dobrovoľne tohto príjmu vzdal a pri rovnakom príjme je jeho situácia lepšia v tom, že jeho priateľka je už zamestnaná, v čase určenia výživného bola nezamestnaná, že namiesto nájomného 15.000,-Kč, ktoré v uvedenom čase platil, platí nájomné v polovičnej výške. Vzhľadom k tomu, že dieťa nemá v osobnej starostlivosti, vôbec sa o dieťa nezaujíma, nestará, má k dispozícii na rozdiel od matky voľný pracovný čas, ktorý môže využiť k hľadaniu zamestnania. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že v profesii, ktorú otec vykonával a môže vykonávať, je nedostatok pracovných síl a zvlášť v mieste, kde odporca žije, v Prahe. Je zrejmé z internetových ponúk, ako aj z ponúk úradu práce, že v tejto oblasti sa napriek kríze otec môže zamestnať a nemusí žiť z podpory v nezamestnanosti. Jeho postup súd vyhodnotil ako účelový. Taktiež sa domnieva, že otec nemá v starostlivosti žiadne dieťa a preto nič mu nebráni v tom, aby zamestnanie našiel aj mimo územie Slovenskej republiky alebo Českej republiky na rozdiel od matky. Bolo by v rozpore s dobrými mravmi, keby matka, ktorá má trvalo a dlhodobo v osobnej starostlivosti maloleté dieťa a je schopná popritom aj pracovať, musela znášať dôsledky výživy dieťaťa sama, resp. vo väčšom rozsahu ako otec, ktorý nepreukázal žiaden závažný zdravotný problém v príčinnej súvislosti s jeho nezamestnanosťou a nemá v starostlivosti žiadnu osobu a nie je schopný sa zamestnať v Prahe, ktorá je známa ako zdroj pracovných príležitostí v rôznych oblastiach, čomu nasvedčujú inzeráty a internetové ponuky práce.

Z uvedených dôvodov súd návrh zamietol. Má za to, že k podstatnej zmene pomerov na strane otca nedošlo. Nie je dôvod meniť rozsudok o určení výživného vo výške 250 Eur mesačne.

Úspešným účastníkom konania je matka, odporkyňa. Podľa § 142 ods. 1/ O.s.p. jej súd priznal plnú náhradu trov konania. Je zrejmé, že postup otca je účelový. Náhrada trov bola priznaná v súlade s platnými právnymi predpismi, na základe uplatneného nároku podľa § 151 ods. 1/ O.s.p. vo výške účelne vynaložených trov konania a preukázaných trov konania. Právny zástupca matky vykonal 3 úkony - prevzatie a prípravu zastúpenia, vyjadrenie k návrhu navrhovateľa a zastupoval na pojednávaní, t. j. 320,34 Eur, 3 x režijný paušál po 7,81 Eur, spolu trovy právneho zastúpenia činia sumu 984,45 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní treba okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3 , t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonan navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie v zmysle osobitného predpisu.